

- a) zawisło pierwsze postępowanie („pierwsze postępowanie”), które może pozostawać w związku z postępowaniem („drugie postępowanie”) wszczętym przed sądami innego państwa członkowskiego („państwa B”); oraz
  - b) zawisło także postępowanie („trzecie postępowanie”), które może pozostawać w związku z drugim postępowaniem; oraz
  - c) zgłoszono na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 wnioski o stwierdzenie braku jurysdykcji sądów państwa A do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy, której przedmiotem jest trzecie postępowanie, na tej podstawie, że drugie postępowanie (przed sądami państwa B) oraz trzecie postępowanie (przed sądami państwa A) są powództwami pozostającymi ze sobą w związku, w rozumieniu rzeczzonego art. 28.
- 2) Do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zwrócono się konkretnie o rozstrzygnięcie następujących kwestii:
- 1) Czy sądy państwa A winny wstrzymać się do czasu oczekiwanego wystąpienia do sądów państwa B i rozstrzygnięcia przez te sądy kwestii, czy sądy państwa B winny zawiesić drugie postępowanie czy też odrzucić będące jego przedmiotem powództwo na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001, przed podjęciem przez sądy państwa A decyzji w przedmiocie zawieszenia trzeciego postępowania bądź też odrzucenia będącego jego przedmiotem powództwa?
  - 2) Jeżeli sądy państwa A nie muszą wstrzymać się do czasu oczekiwanego wystąpienia do sądów państwa B i rozstrzygnięcia przez te sądy kwestii, czy sądy państwa B winny zawiesić drugie postępowanie czy też odrzucić będące jego przedmiotem powództwo na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001, przed podjęciem przez sądy państwa A decyzji w przedmiocie zawieszenia trzeciego postępowania bądź odrzucenia będącego jego przedmiotem powództwa, to czy sądy państwa A są uprawnione do wzięcia pod uwagę pierwszego postępowania, w celu rozstrzygnięcia kwestii, czy zawiesić trzecie postępowanie bądź odrzucić będące jego przedmiotem powództwo?
  - 3) W razie gdyby sądy państwa B uznały, że posiadają jurysdykcję w odniesieniu do drugiego postępowania, to czy sądy państwa A są uprawnione do wzięcia pod uwagę pierwszego postępowania, w celu rozstrzygnięcia kwestii, czy zawiesić trzecie postępowanie bądź odrzucić będące jego przedmiotem powództwo, na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001?
  - 4) Czy znaczenie ma okoliczność, że trzecie postępowanie mogło być (ale nie zostało) wszczęte jako powództwo wzajemne wobec pierwszego postępowania przez stronę powodową w trzecim postępowaniu, a jeśli tak to jakie wnioski powinny wyciągnąć z tej okoliczności sądy państwa A przy dokonywaniu oceny, czy powinny one stwierdzić brak [swej] jurysdykcji w odniesieniu do trzeciego postępowania lub zawiesić to postępowanie, na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001?

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-639/11)

(2012/C 73/29)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: G. Wilms, G. Zavvos i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że uzależniając rejestrację w Polsce nowych oraz wcześniej zarejestrowanych w innych państwach członkowskich samochodów osobowych z układem kierowniczym umieszczonym po prawej stronie od przełożenia koła kierownicy na lewą stronę Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2a dyrektywy 70/311/EWG dotyczącej homologacji typu układów kierowniczych⁽¹⁾ art. 4 ust.3 dyrektywy ramowej 2007/46/WE dotyczącej homologacji typu WE pojazdów silnikowych⁽²⁾ oraz art.34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja zarzuca Rzeczypospolitej Polskiej naruszenie przepisów art.2a dyrektywy szczegółowej 70/311/EWG, art.4 ust.3 dyrektywy ramowej 2007/46/WE oraz art.34 TFUE.

W Rzeczypospolitej Polskiej ruch drogowy jest prawostronny. Polskie przepisy wymagają dla rejestracji pojazdu samochodowego w Polsce zaświadczenia o pozytywnym wyniku badań technicznych pojazdu. Z kolei na podstawie rozporządzeń Ministra Infrastruktury⁽³⁾ wynik badania technicznego dla samochodów z kierownicą usytuowaną po prawej stronie z góry nie jest uznany za pozytywny (tzn. stan techniczny nie jest uznany za zgodny z obowiązującymi wymogami technicznymi). W konsekwencji samochody osobowe z kierownicą po prawej stronie homologowane w państwach członkowskich o ruchu lewostronnym jak Wielka Brytania, Irlandia, Malta i Cypr nie mogą być zarejestrowane w Polsce. Władze polskie nie uwzględniają również tego, że samochody takie były uprzednio zarejestrowane w innych państwach członkowskich o ruchu prawostronnym.

Zdaniem Komisji niemożność rejestracji w Polsce samochodów osobowych (nowych i używanych) przywożonych do Polski z państwa członkowskiego o ruchu lewostronnym głównie przez obywateli korzystających z dobrodziejstwa unijnej swobody przemieszczania się nie może być usprawiedliwione nadrzędnym wymogiem interesu publicznego w postaci zapewnienia bezpieczeństwa drogowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 12, s. 1

W przypadku gdy nie zarejestrowane samochody z układem kierowniczym po prawej stronie mogą być bez ograniczeń używane w Polsce, zakaz ich rejestracji nie jest, w opinii Komisji, odpowiednim i w każdym bądź razie proporcjonalnym środkiem do osiągnięcia deklarowanego celu.

W opinii Komisji to właśnie dłuższe używanie takiego pojazdu w ruchu prawostronnym związane jest z nabyciem rutyny i nie stanowi z punktu widzenia bezpieczeństwa drogowego większego zagrożenia niż okazjonalne/tymczasowe poruszanie się takim pojazdem. Ponadto dostępne są inne mniej dotkliwe środki w postaci np. instalacji dodatkowego lusterka, które ułatwiają wymijanie przez pojazdy z kierownicą po prawej stronie w ruchu prawostronnym.

- (¹) Dyrektywa Rady z dnia 8 czerwca 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do układów kierowniczych pojazdów silnikowych i ich przyczep, Dz.U. L 133, s. 10; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 13 Tom 001 P. 90 — 93.
- (²) Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa); Dz.U. L 263 s. 1.
- (³) Paragraf 9 ust.2 rozporządzenia z 31 grudnia 2002 r., Pkt 5.1 Załącznika I do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 16 grudnia 2003 r. oraz pkt 6.1 Załącznika I do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 18 września 2009 r. zastępującego i uchylającego rozporządzenie z 16 grudnia 2003 r.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 19 grudnia 2011 r. — Staatssecretaris van Financiën, przy udziale: X BV

(Sprawa C-651/11)

(2012/C 73/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: X BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przekazanie 30 % udziałów w spółce — na rzecz której podmiot zbywający udziały świadczy usługi podlegającego opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej — można zrównać z przekazaniem (części) aktywów w rozumieniu art. 5 ust. 8 szóstej dyrektywy (¹) przy dostawie towarów lub w rozumieniu art. 6 ust. 5 tej dyrektywy przy świadczeniu usług?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej, czy przywołane w tym pytaniu przekazanie udziałów można zrównać z przekazaniem (części) aktywów w rozu-

mieniu art. 5 ust. 8 szóstej dyrektywy przy dostawie towarów lub w rozumieniu art. 6 ust. 5 tej dyrektywy przy świadczeniu usług, jeżeli pozostali udziałowcy, którzy również świadczyli podlegające opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej usługi na rzecz spółki, której udziały są przekazywane (prawie) równocześnie dokonują przekazania wszystkich pozostałych udziałów we wspomnianej spółce na rzecz tego samego podmiotu?

- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej również na pytanie drugie, czy przywołane w pytaniu pierwszym przekazanie udziałów należy uważać za przekazanie (części) przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 5 ust. 8 lub art. 6 ust. 5 szóstej dyrektywy, gdy weźmie się pod uwagę, iż wspomniane przekazanie ma ścisły związek z wykonywaniem funkcji zarządu w ramach posiadanych udziałów?

- (¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België (Belgia) w dniu 21 grudnia 2011 r. — Belgian Electronic Sorting Technology NV przeciwko Bertowi Peelaersowi i Visys NV

(Sprawa C-657/11)

(2012/C 73/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belgian Electronic Sorting Technology NV

Strona pozwana: Bert Peelaers

Visys NV

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie „reklamy” zawarte w art. 2 dyrektywy Rady 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących reklamy wprowadzającej w błąd (¹) oraz w art. 2 dyrektywy 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (²) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono rejestrację i używanie nazwy domeny a także używanie metatagów w metadanych strony internetowej?

(¹) Dz.U. L 250, s. 17.

(²) Dz.U. L 376, s. 21.